

ОТЪ ИЗПЪЛНИТЕЛНИЯ КОМИТЕТЪ НА ВЪР- ХОВНИЯ ДОБРУДЖАНСКИ СЪВѢТЪ.

Пѣвецо на българскитѣ земи,

Когато съ „Прѣпорецъ и гусла“ въ ржка възвѣстихте края на „Тжгитѣ на България“ и подехте възторжено химна на българското избавление“, единъ кжтъ отъ хубавата ни родина бѣше подхвърленъ веднага подъ друго робство. Него не грѣ „Деница-та“ на нашата свобода и толкова дори, колкото грѣ Македония и Поморавия. Но, макаръ прѣхвърлени отъ единъ мракъ въ другъ, българитѣ на тоя кжтъ не изгубиха своя пжтъ, не умрѣ у тѣхъ и родното чувство, въпрѣки всички усилия да бжде изкубнато то изъ пламъка на тѣхнитѣ души. Не заглѣхна и българската рѣчь, крѣшнитѣ „Звукове“ на която се носятъ низъ „Поля и гори“, било пропити съ печаль за сѣдбата на „Немили-недраги“ въ собствената си родина синове „Подъ игото“ на новъ властелинъ, било съ вѣра за воля и животъ „Подъ нашето небе“. И нѣма да умре българскиятъ духъ въ прѣдѣлитѣ на равна Добруджа, додѣто се носи ехото отъ грѣма на българскитѣ побѣди, додѣто скитатъ отъ домъ въ домъ Вашитѣ пѣсни, винаги посрѣщнати съ възторгъ и умиление.

Прѣдставители на българитѣ отъ този дивенъ кжтъ, ние поднасяме смирено нашитѣ привѣти и благопожелания ведно съ великата скръбъ, че Вашето име, което гърми отъ устата на всички свободни българи, ще трѣбва да се произнася шепнишкомъ тамъ — въ добруджанскитѣ огнища — отъ нашитѣ братя и сестри.

Изпълнителенъ комитетъ на върховния добрудж. съвѣтъ:

Д-ръ П. Вичевъ, Драг. Пачовъ, А. Стояновъ.